

KECSKEMÉTI LAPOK

Előfizetési díj: Egész évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr., negyed évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 12 kr.
Hirdetmények jutányosan számíttatnak. — Nyilttéri közlemény soronként 30 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Politikai és társadalmi hetilap.

Szerkesztőség: V. Klapka-útcza 162. Telefon sz. 106
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal: III. Jókai-útcza 186. Telefon sz. 81.
hová az előfizetések, hirdetmények és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Tükör-képek.

Azt szokás mondani, hogy minden hasonlat sántít.

Szívesen elfogadjuk, különösen, ha a reánk alkalmazott hasonlat nem válik előnyünkre, de azért, mégis szeretünk hasonlítást alkalmazni.

Én is megteszem s ha akad, a ki hasonlításomat elhibázottnak, sántítónak mondja — vigasztal a hasonlítások sorának közös volta.

„A városok hasonlóak a nőkhöz“.

Van azonban igen sokféle nő, van igen sokféle város is.

A nők általában szeretnek tükörbe nézni, de különösen elégteltséggel s szívesen cselekszik, ha a tükör kedvező képet mutat.

Mutasson különben bármilyent, az okos és hozzáértő nő hasznára fordítja tükörbe nézését.

Ha kormos — lemossa, ha borzas — lefésüli, ha halavány — reá gondol a rózsás arcúra s a különbség érzete pirosra festi arczeit stb.

Egyébként azt mondta egy tudós, hogy nincs olyan csunya kép, a melyet sokszor és sokáig nézve — benne valami szépet ne lehetne találni.

Ez fejt meg, miért használják a tükröt s miért hiszik magukat szépnek — a mások véleménye szerint nem szép nők is . . .

Az okos nő és okos város éppen ezért nem is elégszik meg a maga véleményével, hanem uteghallgatja másokét is és ha azok őszinték, megbízhatók — hasznára is fordítja.

Ezek előre bocsátása után tükröt tartok Kecskemét város elé.

Azt hiszem, alkalmas az időpont és alkalmas vagyok én is.

Alkalmas az idő, mert a kedélyeket erősen meghullámoztatót választásokon gróf E. . . . I. . . . -nal szólva:*) „Hála istennek túl vagyunk“, itt van a tél is, elmélkedésre és magába szállásra alkalmas hosszú estéivel.

És azt hiszem alkalmas egyén vagyok én is, mert 24 évi ott lakásom alatt Kecskemétet alaposan megismertem, eljövetelem óta évenként ötször-hatször rendszeren felkeresem s így ismerem haladását, de egyuttal látom azt is, mire van szüksége. Szeretem Kecskemétet s bár őszinte vonzalom fog hozzá csatolni mindenkor, ezt a szeretetet se meg nem vesztegeti az ott születettnek megszokás folytán keletkezett elragadtatása, se le nem szál-

litja az ott élőknek a hiányok által fölidézett kellemetlen érzése.

Kecskeméten annyi az ujitás, oly sok az új, hogy a feléje fordított tükörnek még akkor is lesz dolga a képek visszadásával, ha csupán új tárgyakra irányítjuk.

Nem is szólunk a mai napokra készült hatalmas öbl, ut . . . -ben befejezést nyert a városház építés, fölépült a színház, lemetszéssel s kövezéssel szebbített a piacztér, a sok viszontagságon keresztül ment sugárút hajója végre révbe jutott, a Kovács-Kozma-féle háznégyszög életének fonala elmet-szetett stb.

Mindez roppant összegbe került és kerül.

Büszke is reá a kecskeméti ember és valljuk meg — nem ok nélkül . . .

De előveszem a tükröt.

Már éppen a városházára akartam irányítani, midőn egy a homlokzat cifraságain gyönyörködő polgár elégtel képét megláttam.

Nem zavarom, nem visz reá a lelkem.

A tükörre sütő nap sugarának visszaverődése — még megzavarná látását!

Ugy is közel van a színház, a felé fordítom a tükröt.

Igy. Most jól van.

A kép kész. Nagyon elegendő benyomást eszközöl. Az épületet nyomottnak mutatja. A beépített kétszáz ezer forint sehogy sem bir kiemelkedni a földből s a környezetből. Azután van az épületen igen tetszetős barokk-diszitmény, de van egy rakás disztelen, ól ablakaira emlékeztető négyzetes ablak.

Az általános benyomás azonban nem volna kedvezőtlen, ha a nyomottság nem hagyná lelkünkön nyomasztó nyomait.

De vajjon nem lehetne-e ezen segíteni? Némileg lehetne.

Ha azt a bejárás irányában s közelben levő magas szentháromság szobrot el lehetne onnan az épület elől távolítani — az sokat segítene, valamint a tér ügyes berendezése és pázsitozása is.

Ezt mindenáron meg kell tenni!

Igaz, hogy az pénzbe kerül, igaz, hogy az épület kedvezőtlen benyomásának a felemlített módoni megennyhítése, talán megszüntetése sok nehézségbe ütközik, mert a szoboreltávolítása tényével sokan, vallásos érzelmeikben vélik magukat érintettni. Mindegy.

A pénzkérdés Kecskemét városára nem lényeges, a kegyes lelkeket pedig az illető szerzetes uraknak meg lehet győzni arról, hogy a színház előtt úgy sincs helyén az a szobor csoportozat, tehát örüljenek, ha alkalmasabb s talán szebb helyre is teszik át.

Hiszen Budapesten a leendő hidra vezető utcza-rendezés kedvéért nem egy szobor csoportozatot, de magát a plébánia-templomot is lebontják és ebben nem lát ott kegyeletlenséget senki.

Ajánlom tehát a szobor elvitelét és a színháztér ügyes lapozását, csinos pázsitozását.

Ez szükséges, úgyszólván elengedhetetlen. Hallottam én nem régen is, hogy a kecskeméti színháznak nincs párja széles Magyarországon Jól van. Lelkemből örülök e nyilatkozatnak, mert a megelégedés a legnagyobb kincs, de a megelégedés még semmit sem emelt általános értékében. Ezért mégis csak azt mondom: hogy az elfogulatlan is gyönyörködhessek a színházban, meg kell tenni, a mi szépségének érvényesülését lehetővé teszi.

A városháztól az izraeliták templomáig terjedő térről kedvező képet nyertünk. Legfeljebb az a jámbor óhajtás támad láttára. — vajha még egy lányival lejjebb vették volna a talajt a dombos részen.

Fordítsuk azonban a tükröt az egész városra, hadd tüntesse fel, milyen az ma azután a sok befektetés után.

Ha a befektetések, rendezések előtti város képét, a most nyerttel összehasonlítjuk ezt találjuk:

Régebben sok volt az eltávolítandó fölösleg, ma sok a megszüntetendő hiány.

Az egész kép érezteti, hogy a megújulás útjára tért város van előttünk, mely még nincs készen, de a haladás küszöbére már reálépett.

A városhatóság már sokat tett a leendő város érdekében, most az egyesek szerepe kezdődik.

De a város is tehet még, sőt kell tennie.

Az új polgármesternek nem szabad abban a boldog hitben adminisztrálni, hogy már előde mindent megtett a város érdekében, — most már ujitásra — nincs szükség, sőt a meglevő határozatok javítására sincs.

Van.

Az egyesek építhetnek itt-ott s ez által szépíthetik is a várost, de szembe-tűnő, hatalmas lendület így nem áll elő.

A város elhatározta a városon végig a vasutól a vásártérig futó egyenes ut megvalósítását.

Igen bölcsen tette. Hiba csak abban van — szerintem — hogy a kivitel a messze jövő feladatának ölébe tétetett . . .

Lelkemben pompás paloták sorát mutató, bájos kép rajzolódik. Képe a nagy sugárutnak!

Nézze meg ezt a város minden tevékeny polgára s ha tud, álljon ellent varázsának; de ha nem tud, vonja le a következtetést s legyen rajta, hogy azt a legközelebb jövőben már a testi szem is megláthassa.

Uj polgármestert választ a város. Ki lesz? Nem tudom; de én akarok lenni előtte az első kérvényező.

Kérem, tekintse meg a lelkemben élő képet, melyet egész csábító színében rajzoló meg előtte bármikor, ajándékozva figyelmét e képnek annál is inkább mert az a létesítendő út nemcsak a

*) Pozsonyban történt az az érdekes eset, hogy, midőn Szilágyi Dezső hatalmas beszámoló- és program-beszédét megtartotta, fölláit a házi gazdaszeretét játszott gróf E. . . . I. . . . s valószínűleg szórakozottságból így kezdte meg beszédét: „No hála istennek, ezen is túl vagyunk!“ Persze lett olyan harsogó nevetés azon a kifejezésen, mely úgy tüntette fel Szilágyi beszédét, mintha annak meghallása valami nagyon nagy szerencsétlenséggel fenyegetett volna.

kereskedelem, közlekedés hatalmas ütere, de az egyesek építkezési vágyának élesztője, alkalmat nyújtó helye is lesz!

Az a kép, melyet akkor mutat a Kecskemét elé tartott tükrök, midőn sugárutai készen lesznek; dicsősége lesz a hatóságnak, a városnak, az egész alföldnek.

A tükröképeket bemutattam s mivel nőről is volt szó a bemutatás előtt, kíváncsian tünődöm, vajjon hűnek találják-e a megtekintők?

Dallotti.

Politikai szemle.

Az új képviselőház megalakult és december 7-én meg is kezdte a komoly munkát. A miniszterium ugyanis, mivel az 1897-dik évi költségvetést új évig nem lehet letárgyalni, fölhatalmazást kér az országgyűléstől, hogy a jövő év 4 első hónapjában az ország jövedelmeit és kiadásait az 1896. évi költségvetési törvény szerint kezelhesse. Ezt az ugynevezett indemnity-javaslatot tárgyalta a képviselőház december 7-én.

Hegedüs Sándor előadó ajánló beszédje után sorban felálltak az ellenzéki pártok szónokai s kijelentették, hogy, mivel a kormányban nem bíznak, a javaslatot nem szavazzák meg. Komjáthy még arról is beszélt, hogy a kormány elnyomta a választók szabad választói jogát s így meghamisította a nemzet akaratát. „Az így összehozott parlament a nemzet akaratának nem kifejezője, ez tekintélyre nem számíthat, ennek nincs joga tekintélyre”, pattogott Komjáthy, a miért azután az elnök rendreutasította. Beszélt azután olyan rejtelmes dolgokat is, mintha az ország pénzét költötte volna a kormány a választásokra.

Lukács pénzügyminiszter kimutatta, hogy ennek a törvényjavaslatnak el vagy el nem fogadása nem szolgálhat a bizalmi kérdés fölvetésére alkalmul, mert hisz nem a kormánynak, hanem az országnak szavazza meg az országgyűlés a szükséges költségeket s mert e nélkül januárius 1-én alkotmányellenes állapot következne be. Komjáthy gyanúsítását pedig igen komolyan visszautasította a miniszter, mire Komjáthy ki is jelentette, hogy ő nem úgy értette.

Furcsa ez az ellenzék; mert ha ez a javaslat megbukott volna, épen az ellenzék ijedt volna meg legjobban. Akkor ugyanis az ország egyetlen hivatalnokai sem kaptak volna januárius 1-én fizetést, sőt még a képviselőurak sem. De hát nem bukott meg, sőt óriási többség szavazta meg az indemnityt.

December 9-én bemutatta Pulszky Ágoston a trónbeszédre adandó válaszfelirati javaslatot. Ez pontról-pontra veszi a trónbeszéd egész szövegét, az ott kilatásba helyezett reformokat s megígéri, hogy az országgyűlés örömmel fogja a kormány ily irányú javaslatát az ország javára tárgyalni. De mindig hangsúlyozza az ország jogait és jogos érdekeit, sőt arra is utal, hogy a kiegyezési kérdéseket csak úgy lehet megoldani, ha Ausztriában is úgy meglesz az igazság és méltányosság szeretete és keresése, mint nálunk.

Ugyanekkor Apponyi Albert is adott be egy felirati javaslatot a nemzeti párt részéről. E javaslatban bepanaszolja Apponyi és pártja a király előtt a kormányt, a szabad-élvűpártot és az egész nemzetet, azért, hogy nem neki lett többsége. Apponyi szerint a kormány a választásoknál azért használta a katonaságot, hogy a választók többségét szavazatuk gyakorlásában megakadályozza; a hivatalnokok mind visszaéltek hatalmukkal és a kormány mellett korteskedtek; a megfélemlítés nálunk szabály; a vesztegetés még az egyéni becsületet is megöli; maga az alkotmány is veszélyben van.

És mindez azért, mert Apponyi pártja ismét fogyott! Hanem arról nem szól, mit követtek el az ő kortesei Jászberényben, valamint arról sem, hogy a kérvénnyel megátadott mandátumok kétharmad része ellenzéki. Pedig ez talán még is csak azt bizonyítja, hogy az ellenzék jobban erőszakos-

kodott. Nálunk, Kecskeméten is volt katonaság a választáson, de ugyan kit akadályozott ez választói jogának gyakorlásában? Persze az egész nemzet hibás, hogy nem kell neki Apponyi pártja!

A szomszéd Romániában a Sturdza-miniszterium megbukott s Aurelián lett a miniszterelnök, de a kormány azért a szabad-élvűpárt tagjaiból áll.

Ugy hirdik, hogy az érsekkel való viszálya buktatta meg Sturdzát.

A görög hadsereg már régóta nem volt harcra képes; most a király nagy reformokat jelentett be az országgyűlésnek. Nagy is az öröm a görögök között, csak az a bajuk, hogy a szükséges pénzt nem tudják egy könnyen előteremteni.

Berlinben nagy politikai pört tárgyaltak le a héten, a miből kitűnt, hogy valami titkos kamarilla működik Németországban, mely a vezérlő államférfiak között szítja az egyenetlenséget s már nem egyet sikerült is megbuktatnia

Spectator.

Tündéralom.

Igazat adok én abban az öreg kapásnak, hogy ez a baracktelep ezer holdra csakugyan tündéralom.

Okos ember volt, aki megálmodta, még okosabbak, a kik megcsinálják.

Segítsen benne az öreg kapás is, mert az ilyen dolgot nem bontani, építeni kell.

Felelek is neki, mert azt ő megérdemli, az ügy nagy fontossága pedig megkívánja.

Azt mondja, hogy 70 forintért nem lehet földet venni. Legyen igaz, nem bánom. Ha én a részvény társulat volnék, 60 frtért is megvenném, ha adnák.

Az is lehet, hogy ha 70 forintért nem adnák, talán 80 frtot is adnék érte, de az öreg kapás kedvéért nem tenném meg, hogy — ha részvénytársulat lennék — magamra licitáljak.

Ez majd elvállik. Annyi bizonyos, hogy némelyik föld hetven forintot sem ér, a másik tán kétszázat is megér.

Terem-e öt kilo? — Nem Mi is csak három kilot és egy dekát számítottunk.

Azonban engedje meg, hogy tévedését helyreigazítsam.

Fiatal fának szép nagy gyümölcse szokott lenni. Abból öt kilóra nem kell pár szem, elég hetven-nyolcvan. Legyen nyolcvan.

Ilyen barackknak Kecskeméten 1 forint 40 krtól 2 frt 40 kr-ig változik az ára.

Mi számítottunk egy fától az ötödik évben kb. 18 kr. hasznot. Tehát ha 18 szem terem is, bőven megtaláljuk a számításunkat.

Egyébiránt én nem okoskodom, hanem hivatkozom egyik baracktekintélyünkre, a kit jó indulatú szeretettel barackkirálynak hívnak. Azt mondja ő, hogy nem én vagyok a gazda, hanem a barack: mert a föld árát már megfizette.

Azt mondja ő, hogy pontos jegyzetei szerint minden tíz évben két év van, mikor a barack apait, anyait megfizeti.

Én nem vitatkozom; végezzék el ők, ketten egymással. Én e téren tekintélynek tartom.

Egy részvényes.

A tisztviselő-telepről.

Több cikk jelent már meg e lapok sábjain a tisztviselő-telep eszméjéről, de sajnálatos, hogy az annyira közhasznú, s a város szépítését és előrehaladását célzó nemes intézmény nem bír testet ölteni. Nem látunk semmi komolyabb törekvést megvalósítása felé. Pedig minden. — eddig az eszme érdekében megjelent közlemény elég élénken esztelte szükséges, hézagpótló voltát.

Vajjon mi állja útját megvalósulásának? Hogy szükség van rá, azt fölösleges újból fejtegetnem, mert ismétlésbe esném, a mennyiben már többször alapos indokolással be volt bizonyítva a nemes ezél, melyet szolgálja.

Nem bír talán még Kecskemét annyi nagyvárosi jelleggel, hogy szükségletnek tartaná egy ily hézagpótló intézmény létesítését? Vagy a mozdító erő, a tisztviselői kar nagyon meg van elégedve az adott viszonyokkal s nem igyekszik sorsán enyhíteni! Pedig

igen csekély matematikai bölcsesség s még kevesebb számítás kell ahhoz, hogy belássuk az igen tisztelt érdekelteknél, — tekintve a túlmagas lakbért, — annak árán, ha azt önmagának fizeti, bizonyos idő alatt birtokába juthat egy háznak. Mert vegyünk csak egy szerény fizetésű hivatalnok igényeinek megfelelő lakást a mai árviszonyok mellett, két padlózott szobából álló lakást tartozékaival együtt 150 frtnál olcsóbbért nem igen kap, de akkor még a helyben nem válogathat.

Ha már most hasonló igényeknek megfelelő házat épített, nem sokkal kerül többbe, mintha a fenti összeget egy amortizált kölcsön tőkénének, — melyből házat felépíti, — törlesztésére és kamataira fordítja. De ha még meg kell istoldani s pedig egyéb nélkülözések árán, az a remény, az a tudat, hogy maga és családja számára egy csendes, békés otthont szerzend, felejteti egyéb szükségletét. Kis fizetésből más uton, ha egyéb jövedelmi források nincsenek, megtakarítani — a drága megélhetés mellett — csaknem lehetetlen.

Az sem megvetendő érv, hogy mivel sajátjában lakik, úgy cselekszik a hogy neki tetszik, nem felelős semmi tettéért, nincs alávetve a háztulajdonosok szeszélyének, a költséges és kellemetlen hurczolkodásnak stb.

Számos és fontos ok szól tehát a tisztviselőtelep mielőbbi létesítése mellett, azért igen melegen ajánlható mindazoknak, kiket közvetlenül érdekel ez ügy, karolják fel kellő komolysággal s indítsák meg a mozdalmat. A törvényhatóság remélhetőleg meghezza azt az áldozatot, hogy a város körül a legalkalmasabb helyen ad a telep felépítésére szükséges telket.

Ad ám, de hol? kérdezhetik sokan. Erre is feleltek már többen. Ugy látszik azonban, hogy az eddigi tervbe vett helyek nem bizonyultak jónak, a mennyiben nem talált vizshangra az ajánlat. Világosan mindenikre nem emlékszem, csupán az utolsó propositzióra. Ez igen helyes terv, mert a város azon részére volna elhelyezendő a telep, honnan legrövidebb uton érnök el a központot. De hátrányos oldala az, ha a várostól várja a tisztviselői kar a telket, úgy a görög temető mellett elterülő drága szőlők kisajátítása tetemes kiadást róna reá, pedig erre az adott viszonyok között nem reflektálhatunk. Igaz, — tervező szerint az utczák szabályozása által — a mi a telep kiépítésének, mintegy szükségbeli folyamánya lenne, — olyan értékes telekrészek maradnának meg, melyeket a háztulajdonosok fundusai értékesítése céljából jó áron megváltanának. De talán a plus és minus nem egyenlitené ki egymást.

Olyan helyet kellene kijelölni, melynek megszerzése sem a várostól, sem az építettőtől pénzbeli áldozatot vagy absolute nem, vagy nagyon csekély költséget kíván.

Ilyen hely pedig városunk környékén egyedül a vásártér lenne. Ez közelségénél egészséges, magas fekvésénél fogva legjobban megfelelne a célnak. Legfőbb bece pedig, hogy ott egyetlen idegen tulajdont sem kellene helyéről elmozdítani. Lássuk már most az ellene és mellette szóló érveket. Mivel szerintem sokkal helyesebb, — vagy talán ellene szóló komolyabb indok alig van, szabad legyen azokat felsorolni.

Első kérdés mi felmerül, mindenestre az lesz: Hol legyen az új vásártér? Felelet: Egy része a mostani helyen, mivel az egész terület, kivált egyelőre, vagy talán sohasem lesz szükséges; a többi pedig a Szent-Háromság temetőtől nyugotra a szélmalom mellett az úgynevezett téglatelepen, mely a város tulajdonát képezvén, megszerzése nem kerül költségre.

Igaz, hogy ez városunknak egyik jövedelmi forrása, de kárpótolja magát oly módon, hogy házhelyeket, a tisztviselői fizetésekhez mért csekély díjért, kedvező fizetési feltételek mellett az építetőnek örök áron eladja. Így „a kecske is jóllakik, a káposzta is megmarad.”

A másik ellenérv, — de már ez csak a túlságos scropulózusoknak lehet ellenvetése — az, hogy közel esnék a temetőhöz. Kétségkívül nem messze lenne tőle, de még sem oly veszélyes közelségben, hogy közegészségi szempontból kifogás alá eshetnék, a mennyiben a leendő telep arra eső széle olyan távolságba esnék tőle, mint a körülötte elterülő meglévő házak. A honvédlaktanyától ő jóval távolabb

csnek. Már pedig az állam meg. — ki oly féltve őrzi fiait — nem építtetne közveszélyes helyre laktanyát. De a distantia még kedvezőbb lesz akkor, ha a temetőnek a legrégibb. — épp a vásártér felé eső része a kápolnáig lezáratik.

A számbavehető ellenérvek ezek volnának, de elenyésző csekély ama nyomós indokokkal szemben, melyek a tisztviselőtelepnek egyedül e helyen való építése mellett szólnak.

1. Városunk egy modernházakból épült esinos részzel szaporodnék, tehát nagyságban és pedig úgy gyarapodnék, hogy az közvetlen folytatását képezné az anyavárosnak oly formán, hogy a Vásári-Nagy- és a Kőhid-utca sarkától, továbbá az átelleni házsörtől az izsáki-út torkolatáig meghúzott 20—25 méter széles parallel vonal képezné főútczáját s e mellett két oldalt a nevezett országutig jobbra-balra, mintegy 75—80 méter szélességben épülne fel a 80 házból álló tisztviselőtelep.

2. A telepeseknek kényelmes lenne, a mennyiben a város középpontjához közel (az utcák irányát véve 750—1100 méterre) esnék.

3. A kövezett Vásári-Nagy-utcán kényelmes közlekedési ut vezet a belvárosba.

4. A nevezett útcza villanyvilágítással lévén ellátva, remélhetőleg a város folytatólag a telepbe is bevezetné s így kellő világításban részesülne.

5. Ha városunk a közlekedési eszközök bármelyikét létesítendő, előre látható fővonala az indóház, a kaszárnyák, nyári fürdő, kocsolyapálya közti útvonal leendő, s ezzel ismét a reménybeli telep nyerne, a mennyiben keresztül metszené. Így még az a csekély 7—8—14 percz távolság is elenyészőnek, azok részére, kik ezt a közegészségi szempontból is szükséges sétát sokalják.

Azt hiszem, a felhozott érvek megdönthetetlenül a mellett tanuskodnak, ha meg lesz majdan a komoly szándék a tisztviselőtelep létesítéséhez, egyedül az ajánlott hely alkalmas városunk környékén megvalósítására.

Kívánatos tehát, hogy az intéző körök és az érdeklődők, — miután semmi komolyabb akadály nem áll útjába, — vállvetve munkájának s indítsák meg mielőbb a mozgalmat érdekében.

Színház.

Az eleven ördöggel kezdjük a heti műsor ismertetését. Kiváló elismeréssel emlékezünk meg róla, mint a hét egyik legjobb előadásáról s különösen a czimszerepet betöltő Serfőzi Etelről, a kinek ez az est valóságos diadala volt. Rendkívül sok ügyességet, elevenséget mutatott be, kedvvel játszott s hangja is üdébben csengett, mint egyébkor. Pajzán jó kedve, a mit a szerep természete megkíván, nem lepte át a kellő diszkrétio határait. Feltűnően izlésesek voltak öltözékei is s a közönség (ezuttal az igazi közönség) nem egyszer adott hangos kifejezést tetszésének.

Ugyanily dicsérettel kell megemlékeznünk Torossyról is az Aréadás zsidó Bettyjében. Sajnálatos dolognak tartjuk, hogy a közönség nem méltányolja eléggé ennek a jeles színésznőnek éppen finom arnyalatokban jelentkező tehetségét. A mennyire mi a vidéki énekesnőket ismerjük, nem igen tudjuk, hogy melyik mulja felül Torossy egy szerep kidolgozása tekintetében. Ha énekesnőnek lenni annyit jelent, mint pirosra festett arccal a színpad közepére állni s ott több-kevesebb bravourral, egy hatalmas tudóval kivágott utolsó hanggal elfújni az áriát: akkor Torossy bizonyosan nincs az elsők között. De Pálmay Ilka, Hegyi Aranka, Küry Klára szintén az utolsók közt számítanak. De ha intelligentiáról, ábrázoló tehetségről, egy szerep megalkotásáról, kellemről és ügyességről van szó, szóval olyan tulajdonságokról, melyek a színészt első sorban teszik azzá, a mi: akkor a sorrend éppen megváltozik. Annyi finomságot, annyi vervet és delikateszt ritka színésznő tud kifejezni, mint éppen Torossy. Játékát valóban csak a gourmet tudja igazán élvezni s éppen nem csodáljuk, sőt természetesnek tartjuk, hogy őt sem fentről, sem a háttér álló soraiból nem keresi föl az olcsó tapsok zúgása.

A heti műsor clouja különben a Szegény ifju története volt. A czimszerepet Szarvassi adta s eléggé szerencsével. Egy

dologról, úgy látszik, már kezd leszokni: a túlélénk gestusról. Talán maga is belátta már ennek helytelenségét. Nehezebb dolog lesz, de azért igyekezzék saját előnyére leszokni tulságos arcz-, különösen szemjátékáról is: az utóbbi sokszor szinte kellemetlenné teszi. Mindez már egy régi iskola lomtárba került hagyomány; s oda tartozik, sajnos, szavaló módja is: pathetikus, egyszerű természetesség nélkül. Mindamellett vannak színészi kvalitásai: kérdés azonban, hogy ezek a hősszerelmes régióba utalják-e őt? Mi láttunk már kecskeméti színészt, a ki itt Rómeóban megbukott s más szerepkörben egy év multán diadalt aratott. Felvonások végén Berával (Margit) együtt többször kitapsolták, tehát tetszett. Az anyát Aitner adta sok előkelőséggel és distinkcióval. A kaczer, kihívó nevelőné Gyurmán — szelid önmegadással. Mindenesetre utánzandó példát adott másoknak, hogy a közönséggel nem szabad éreztetni, ha nem egészen megfelelő szerepet kell is betöltenünk. Nyílt scénán megtapsolták s méltán Mátrayné arasznyi kis szerepéért. Az előadás egyetlen művészi mozzanata különben Rakodczay-Laroque haldokló scénája volt megdöbbentő hűséggel, szinte visszariasztó realizmussal. Ha jól emlékszünk, erre a haldokló jelenetre már tavaly megtettük megjegyzésünket. Minden belső igazsága mellett is nyers, sőt durva s hiányzik róla a művészi zománcz. Az élet megszűnésének pillanata még szeretteinknél is rémes borzadálylyal tölti el lelkünket; idegennél meg éppen visszataszít bennünket: félünk, s ez nem eszthetikai czél. Az athéni agorán sivitó malacz története ma sem avult el: „Nem a valóság, annak égi mássa”, a mit kívánunk. Emlékszem a Sarah Margitjának haldoklására s a Duseéra is. Az ideális és reális művészet e két ellentett polusára. Ugy, a hogy Sarah, nem hal meg egy ember se, a haldoklás gloriifikációja az; ugy a hogy Duse, képelem, hogy minden ifju mellbeteg: ha láthatják vala szegények, százezen magukra ösmernek benne. Ugy, a hogy Laroque halt meg nálunk hétfőn nem hal meg más senki, csak — Rakodczay. Tehetsége, individnalis értéke, eme kiváló művészi tulajdonság, el van ezzel ismerve; el van játéknak verimusa is; de nem látom sehol benne a művészi vonást, a mi költői varázsszal vontat volna be. Rakodczay számára irtuk ezt s azért fölöslegesnek tartjuk a további részletezést; ő megbír érteni (ha akar) ennyiből is.

Orfeusról nem referáltunk a multkor; pótoljuk most, bár nem szivesen, mert nagyon gyöngén ment: zavaros, szakadozott, laza előadás volt. Különösen az I. felv. Andaynak (Euridike) jelenetei Földváryval (Pluto), Tordayval alig tudtak véget érni: egyik se volt disponálva. Anday ugyan ki-kieresztette a hangját s az szép is volt; de hát toujours perdrix! Andaynak igazán nagy szüksége lenne egy játékmesterre s valósággal szerencsétlenség reá nézve, hogy két év alatt senkit sem talál, a ki egyszer-egyszer utbaigazításal látná el. Pedig hogy tud tanulni, azt már megmutatta. Jókedvű volt Ferenczy (Zeus), csak hogy az ő jókedve nem mindig marad meg a diszkrétio határain belül: kissé kevesebb sokszor több lenne nála. Jó volt a Pesti Styx Jankója.

Jobb előadás volt az Aranyemberé, Gyurmántól (Timéa) láttunk benne egy pár megható szép jelenetet: senkisé megbeszél ma a színpadunkon olyan szépen magyarul, mint ő. Szarvasinak (Kedise) a nyelve akadozott: a nyelve hibás-e ilyenkor, vagy a szerepét nem tudja, döntse el; ő egyébként kielégítő volt. Mátrayné (Noém) egyéniségében kevés a változatosság, s naivsága nem látszik mindig igaznak; de azért egészben kielégített bennünket. Nagyon megvoltunk elégedve Taraszovits-csal (Zsófi mama), stilszerű öltözékével s diszkrét játékaival; nemkülönbén Békéssel (Brazovill), Morvayval (Timár) és Aitnerrel (Teréza) is.

A cselédügy s a cselédközvetítés rendezése.

Lapunk hasábjain több ízben volt alkalmunk a mindnyájunkat közleklő általunk a cseléd tartás körül lépten-nyomon észlelt bajokat tárgyalni, rámutatni a cseléd mizéria főokaira.

Említettük, hogy Füvessy kapitány^a cseléd- és bűnügyi osztály vezetője, a tarthatlanná váló állapotok orvoslása és megszüntetése czéljából tapasztalatai és észleletei alapján javaslatot készített a cselédrendtartás tárgyában, azt és terjedelmes memorándumát, melyben a családszerzőintézetek legnagyobb részének lelkiismeretlenségét leírta, a városi tanácshoz betérjesztette s az egy bizottságnak adatott ki tárgyalás végett.

A kiküldött bizottság, melynek előadója a javaslatokat készítő kapitány, a cselédrendtartás bemutatott tervezetét letárgyalta s némi módosításokkal bővitve, elfogadta, valamint elfogadta az előadó által tett azon javaslatot is, hogy a cselédközvetítés rendőrhatalósági kezelés alatt létesíttessék. A tervezetszerint, ha az megerősíttetik, a cseléd szerzést a rendőrkapitányság egy e czélra felállítandó osztálya fogja eszközölni.

A cselédügyi osztály vezetője szép, s a cseléd tartó közönséget közleklő érdeklő munkát végzett.

Meg vagyunk győződve, hogy ha a kapitányság által javasolt és a bizottság által elvben el is fogadott javaslatoknak törvényhatóság szabályrendelete mellett cselédviszonyaink teljes javulása mihamarabb be fog következni.

A cselédrendtartás tárgyában alkotott rendelet tervezetét, közérdeklő voltát tekintve, egész terjedelmében közöljük, valamint közölni fogjuk a cselédközvetítés tárgyában alkotott rendelet tervezetét is legközelebb.

Kecskemét th. város szabályrendelete a cselédrendtartásról.

Kecskemét th. város területén a cseléd és gazda közti viszonyt szabályozó 1876. évi XIII. t. czikk általános intézkedései a gazda és cseléd kötelességei, s a szerződés megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseinek érintése nélkül annak korlátai közt, a helyi viszonyokhoz képest alkotott következő szabályrendelet a kötelező:

1. §. A szolgálati írásbeli vagy szóbeli szerződés a gazdától adott, a cseléd által elfogadott foglalóval tekintet megkötöttnek és az esetben érvényes, ha a cseléd elszegődési jogosultságát a törvény által előlirt okmány nyál igazolta.

2. §. A felvett foglalónak visszaadása a szerződést csak az esetben szünteti meg, ha az a foglalót adó gazda által visszavétetett s akkor a szolgálati (cseléd) könyv, ideiglenes igazolvány, vagy elbocsátási bizonylat a cselédnek visszaadott.

A foglalónak az azt adó lakásán annak beleegezése vagy tudta nélkül lett ott hagyása a szerződés érvényét nem szünteti meg.

A még foganatosítatlan szolgálati szerződésnek a gazda és cseléd általi felbontására nézve az 1876. évi XIII. t. czikk 21. és 22. §§-ában foglaltak az irányadók.

3. §. Törvénybe ütköző feltételekkel, vagy a közérkölesiség ellenére kötött szolgálati szerződés, bármely munkaviszonyba belépés semmis; az ez ellen vétők 25 frtig terjedhető pénzbüntetéssel sújtatnak.

4. §. Oly szerződés, mely szerint a cseléd kiköti, a gazda türi, hogy törvényes házasságon kívüli viszonyban éjjeli látogatást elfogadhasson, semmis; a gazda, valamint a cseléd, 50 forintig terjedhető bírsággal büntetetik.

5. §. A szolgálati idő tartama úgy a férfi, mint a nőcselédre nézve, tekintet nélkül „belső” vagy „külső” cselédi voltokra, rendszerint egy év; de lehet bizonyos évszak, vagy havonként kötelezett szolgálattétel, ha az a szolgálati szerződésben világosan kikötetett.

6. §. A szolgálati idő kezdetét veszi: a) a férficselédre és pedig, kocsis, lovász, béres, kanász, mindenes és urasági inasra nézve új évvel, (január 1-én). — számadó juhász, gulyás és csikósra Dömötörkor, (október 26). — kapás (vinczellér) és tanyásokra Mindszent, (november 1-én). — b) nőkre nézve, egész

évre szegődött szobalányok, szoptató- és szárazdajkák, főzőnők, konyhaszolgálók, kultesárnők, s minden egyéb szolgálattételű nőcselédre kezdetét veszi Mindszentkor, (november 1-én).

A cseléd a szolgálati idő kezdő napján helyre állani köteles.

Ugy a férfi, mint a nőcseléd szolgálati éve végződik rendszerint a kikötött szolgálati idő utolsó napján.

7. §. A felmondási idő, havi szolgálatú cselédknél 15 nap, egy- vagy fél- és negyedéves cselédknél egy hónap, a szolgálati idő letelte előtt.

A szoptatósajda azonban a szolgálati viszonyok időközi felbontása esetén a felmondási időn túl is köteles addig, míg a cse-
csemőnek kellő gondosság mellett alkalmas dajka szereztetik, maradni.

Férjük által hűtlenül elhagyott vagy elűzött nők, ha a férjük visszavételüket megtagadja, az elsőfokú cselédügyi hatóság által tartandó vizsgálat alapján kiadott engedélyvel, a férj beleegyezése nélkül is szolgálatot vállalhatnak, fenn hagyatván a férjnek esetleg fellebbezési joga, mely utóbbi azomban végleges elintézéséig a hatósági fellebbezett határozatnak foganatosítását meg nem akaszthatja.

9. §. A cseléd a szolgálatba lépés által a háznép (család) tagja lesz, ennél fogva a gazda házi fegyelme alá tartozik.

10. §. A gazda köteles a szerződés megkötésétől számított 14 nap alatt cselédjét az illetékes cselédügyi hatóságnál a szolgálati cselédkönyv, ideiglenes cseléd igazolványa, vagy elbocsátási bizonyítványa bemutatása mellett nyilvántartásba vétel, a bérlevelek kiállítására s a beszegődésnek a cseléd szolgálati könyve, vagy igazolványába leendő bejegyzése végett bejelenteni s a bejelentéskor nyert bérlevél egyik példányát, melyekben a cseléd bérilletménye feltüntetve van, annak átadni és ezen bérlevélbe a részletfizetéseket, nem különben a cselédnek kártételeit, melyek béréből leszámítatnak, időkelet szerint bejegyezni.

Ha a gazda és cseléd a szolgálati szerződés megkötését és annak feltételeit a fentebb kitett idő alatt a nyilvántartási hivatalban be nem jelenti s a mulasztás mindkettőt terheli, mindketten; ha pedig a szerződés megkötése után a gazda felhívására a cseléd, vagy a cseléd kívánatára a gazda, vagy megbízottja a szolgálati szerződés megkötésének s feltételeinek bejelentése végett megjelenni a nyilvántartási hivatalban vonakodik, a makacsodó 25 frtig terjedő pénzbüntetés-sel sújtatik.

Azon szerződési pontozatok, melyeket a felek nyilvántartásba vétel végett a hivatal által lett figyelmeztető felhívás dacára be nem jelentenek, egyik félre sem kötelezők.

(Folyt. köv.)

Tajképi szépségek hazánkból.

Folytatás.

Tündéri szép vidéke van Anina-Stájerlaknak. Oraviczától folyton a legvadregényesebb tájakon vezet keresztül az oda épített hegyipálya, melynek gépe öszvér biztonságával halad föl a legmeredekebb sziklaösvényeken s 14 alagúton búvik át. Ezt a pályát a semmeringéhez szokták hasonlítani, de a mi a vidék szépségét, vadregényes voltát illeti, az aninai pálya részén van az elsőség. Midőn a vonat a kis állomási épületben megáll, azt hiszed, Plutó országába jutottál, tűz és füst mindenütt s ha botodat a földre ütöd, a nyilásból füst és láng tör elő. Óriási faviaduktok emelkednek szédítő magasságba, hová a kutyák (sineken futó talicskák) szemet vagy vasat visznek, hogy újra a mélységbe rohanjanak, hol szorgalmas kezek várakoznak rájuk. Anina szép és borzalmas hely egyszerre. Közéleben csodaszerű barlang van; óriási vízi növényekkel benőtt üregből emelkedik öblös kapuja oly szabályos formában, mintha emberkéz vágta volna a kőbe s rajta oly kegyetlen szél süvit ki, hogy megdermeszti tagjainkat, belsejében vad vizesés zuhog alá a mélységbe.

A Dunaszoros minden kis területén, mondja Tömösváry Ödön a kolumbácsi légy leírásában, festői esetre méltó tájat, megragadó panorámát

találunk, hol a szirteket erdők s orgonabokrok koszorúzzák, melyek lombja között a fülemüle dalol, föllette pedig a szürke keselyű kering nagy köröket írva a levegőben, míg végre a sziklatömegek valamelyik, embernek elérhetetlen üregébe száll. Nemcsak a Duna szorosa tár a szem elé nagyszerűen szép képeket, de a vöröstoronyi szoros is, melyen az Olt Romániába alá siet; meg a bájoló Sebes-Körös völgy, mely Nagy-Váradtól Feketetőig 60 km. hosszúságban olyan részleteket tár az utas elé, hogy méltán kár más hazák tájképeivel ékesítgetnünk szobáink falát.

A ki egyszer járt Erdélyrészen, nem utóljára volt az ott. Van valami varázsa annak az országnak, a mely elfelejtethetlenné teszi és a mely évek multával is visszavonzza magához az embert, mondja dr. Szendrei János.

Biharországon át Nagy-Váradtól kezdve emelkedik a tala. Az Alföld tengersíkján túl szelid halmok s üde berkek szakadatlan lánczolata fogja be a látóhatárt. A Királyhágó elején önkéntelen tisztelet fog el, a mint a vonat merészen neki ront a sziklatömegnek, átgördül a sötét alagúton és Csucsánál egyszerre elénk tárul a rengetegek gyönyörű országa. Míg azután a gőzgép bátor rohanással röpül tova, ki volna képes számot adni a benyomásokról, melyeket a pillanatonként változó táj tere a lélekre tesz?

A hódolat érzete az első, a tiszta szent természettel szemben, mely úgy áll itt, a mint évezrek óta maga az őserő megalkotója. A bükk, tölgy, fenyő s fehér derekú nyirerdők sötétzöld sátoara árnyékolja be a völgyeket s a messze elfutó hegylánczok oldalát. Minden, a mint az erdei völgyek mezője színével egybejátszik, végtelen sorozatát adja a zöld színnek, mely a messzeségben egybeolvad az erdei folyam fölött párázó köddel, a távolba vesző sziklák kékjével, a havasok vakító fehérelével s az ég naptól ragyogó fülhőtáborával. A sas, mintha az ország czimerét példázná, méltóság-teljesen úszik el fejük fölött; lassan ereszkedik alá s azután ott ül meg az egyik váromon, mely merész tornyaival, mint valami régi diadémmel emelkedik ki egyik fokán a halmok fölé.

Ezerévek óta tesz és alkot itt maga az ember is s mégis ma sem tudta megváltoztatni e vidék arezulatát. Ott állanak a kettészakadt óriási sziklák, a mint azokat a víz roppant ereje szétválasztá. Maga a nagy hatalom mint csevegő patak most is ott kanyarog a ledöntött szikla tövében, kaczerül öleli át a mohoskával benőtt köveket s még talán mesét is sutog a multról, észrevétlenül ássa ismét alá s zuhogva lopózik be a megásott barlangokon át a titkos mélységekbe. Másutt ismét roppant sziklalap hever magában a völgy közepén, ki tudja, mely hatalom vethette ide? Sima lapjának trachit fölületén hasztalan ügyekezünk kibetűzni titkait. Amodább egész cseppkőből álló hegy omlott le; sziklái, a mint alázuhantak, eltérítették a folyót is medréből s az most kénytelen tiszteletteljesen kitérni neki. A hegy szíve pedig most úgy áll ott föltárt karokkal, cseppkő oltárokkal, kristály virágokkal, jégkoronákkal, a mint a hegyi tündérek álmai sok századon át megvalósultak.

Távolabb magas sziklás hegy meredek oldalán szintén barlangok tátongnak, azokat is víz alkotta. Ki tudja, mikor járt ott fűn a folyó, vagy itt lenn az a hegy? A sziklák oldalán valami vörös agyagföld válik le; a mint az eső vize lemossa, olyan mintha csupa vér volna, mult idők anyai hősenek a megkövesült vére, kik e hegyek szabadságát védelmezték. A gyorsan változó út mentén a patak mint tündérszép vizesés hull alá s nemsokára, míg vonatunk mind fölebb a szédítő magasba kanyarog, lenn a mélységben sziklák között mormol a folyó. A barlang titka sem szent a gözszörnyetegnek, fölhasználja azt is alagútul s mire azon is átérünk, a rengeteg tulsó oldalán fauszatatók, gránitbányák, szorgalmasan dolgozó mészégetők, kohók s fűrészmalomok között aláereszkedve Bánffy-Hunyad táján újra mezőséget és szelid halmokat lelünk. Ezt is megkülönbözteti sötétzöld színe s a mi fehér nyájaink helyett fekete bivalycsordái, melyek Erdély ősellatai s jól illenek bele e vadregényes ország erdei legelőibe.

Torda-Aranyos-megye havasaiban frisebb a lég, csörgőbb a patak, zengőbbek a dalok.

A természet mind a két kezét használatba vette, hogy fölciczomázza a tájat széppel, jóval, borzasztóval. Folyó, forrás, patak ezer alakban és változatban. Sziklacsúsról vizesés, a melynek zaja messze tájról elhallatszik; buvó patak, szeszélyesebb a nőnél, eltűnik a föld gyomrába, hogy ismét megnutassa magát; a forrás, mely csak bizonyos órában bugygyan föl, hosszasan megvárakoztatja a bámuló utazót és a szenvedő beteget, ki gyógyító erőt tulajdonít hajjainak; a jégbarlang, minőt nem látott a világ. Meredező óriási sziklákon százasod fenyvesek, havas lánczolatokon sziklacsapatok egymás mellett és egymáson, mintha óriások keze dolgozott volna ott; az ember megnémulva áll s megbámulja a természet ezen csodás, remek alkotásait.

Napfördőt vehetsz s hóval bedörzsölheted testedet egyszerre a legforróbb nyárban. Fülemüle nem szól, a pacsirta is csak néha-néha ad hangot, nem is való ide a gyöngö dal; nem illik az a fenyvesek zugása és a vizesések morajához. Fajdkakas sípol itt és vív élet-halál harcztot a fenyű derekán vetélytársával, meg a félenk őz fut el a hetedik határba a legelső ostorcsattogásra. Négyezer láb (1265 m.) magasságban ennyi csoda! Itt a község nem község. Négy mértföldnyi (220 □ km.) területen fekszik egy-egy falurész. Itt-ott a havas mélyedéseiben vagy kiálló ormán házcsoport, minden csoportnak neve van, mint nálunk az utcának, csak hogy a család után nevezik el a falurészt, a házcsoportot, a mely lakja.

A torjai-Büdös barlang már fekvésének szépsége, környezetének csodaszerű bája, önmagának titokszerűsége által is megragad, lebilincsel, igézete alá von. Rengeteg őserdők közepéből tolakodik előre egy óriási bércztömeg, egymásra hányt düledező sziklák romhalmaza, mintha bedült tüzhányó volna. Oldalait kiégett lyukacsos surlókövek fődik, érc-salak maradványok. Mogyoró, galagonyabokor esenevészik a hasadékok között, azokon is őt a levél; csak a pemetfü látszik itthon lenni s a sirok és romok két virága, a kövi rózsza (Sempervivum) meg a sárga szaka (Sedum) a halál országá ez. A bérc oldalán, fűn a magasban ásit egy sziklaodu, félredült gulák képezik óriás kapuját, májszínű rozsdavörös sziklák fekete erekkel; hanem a barlang szája körül sárgán van zománczozva a szikla és padmaly, mint a penész, úgy lepi be a halvány-sárga nyirok az egész környéket. A bejárat előtt reszketni látszik a lég, mint a délibáb; a kövek tánczolni látszanak, az örökké nyitott kapu reszket és a föld maga is libeglobog. Itt van a pokol tornácza. Mi leheli föl azt a haláladó léget onnan a szikla mélyéből, a mitől még a föllette átrepülő madár is leesik; kinek a szavára nyit meg ez az üreg? a mibe ember ha belépett, többé vissza nem tér. (Jókai).

A tömösi szoros szépsége szebb a legszebb álomnál, írja Benedek Elek. Jobbról-balról egetvivő sziklák, titokteljes vadrengeteg, gépzakatalás, havasi patak csörgedezése, sűrű fenyvesek suttogása andalító harmoniában olvad össze. Itt-ott vadul csörtet le a magasból egy-egy havasi patak, meg-megáll, majd átbukfenczezik egy lábatlankodó sziklakön, lerombolt fatörzsön. A fölkelő Nap kemény tusára kél a köddel, mely makacsul megszállva tartja a sziklaóriások kopasz fejét, majd kibukkan a fényes világító öreg csillag, előtörtet diadalmasan s a sűrű ködlepel foszlányokban hull szét. Mintha csak millió zászlót látnál rongyokba tépve, megsemmisülve. Az áldott Nap sugarai bearanyozzák a magyar határszél mogyorva óriásait, a fenyűk balzsamos illatot lehelnek s irigykedéssel gondolsz a téltől elszórt házak lakóira, kik itt születnek, élnek és halnak.

Fieme hátterét Balog Pál a tenger felől így írja le: Hosszában a kiterjedt partvilágnak föltárja lassan a perspektiva törvénye a táj egész rejtett hátterét. Óriási félkörben tornyosulnak egymás tetejébe, titánok számára épült arena karzataihoz hasonlóan a dalmát és isztriai bércek. Bizarr alkotású kupolák, piramisok nőnek ki egymásból, a tengerből s a föllegekből. Az őserdő sokféle zöldje, a sziklaképződés színfokai a hamvastól a márványvörös, a rozsdabarnától a bágyadtképig, bércz-szakadásokból messze kivillogó hó maradványai az utolsó télszaknak, csodálatos akkordokban rez-

genek össze az alkonyi égboltozat bitorával, lángoló fülhő szegélyeivel, melyeket a tenger belátható medenczéje a hullámmező homorú tükreiben megtörve, ezerszeresen ragyogtat vissza.

Megérinti izzó korongjával Cherso-sziget kopár hegyhátát a Nap, leszáll onnan egy keskeny földnyelv mögött a siktenger színeig. A felsőbb szférák áramlata végig kerget előtte egy sötét karavánt, melynek foszló szegélyeit, rongydarabjait aranyba foglalja a szertesugárzó naptűz bucsufénye. A korizont perczek alatt megy át a kihülés, fényvesztés és zsinzere válságain. A tenger átöröklí ezt az égtől. Opál, ametiszt és rubin csikok kigyóznak végig rajta. Az ezüst hullámvonalak hurjaiból egész zenét csal ki a haldokló nappal zomtora.

Sokszor gondolkodtam a fölött, mondja Halász Mihály, minek kell tulajdonítani azt a kellemes érzést, vagy ama kimagyarázhatatlan gyönyörrelvezetést, mely a nagy és szép kilátásoknál egész lényünket átjárja; végre azon meggyőződésre jöttem, hogy ennek titka csupán és egyedül a kimért és meghatározott távolságtól föltételezett színpadi csalódásban rejlik. Gyönyörű is mindenütt a természet, a hová az ember a maga baját el nem viszi.

Hazánk tájképi szépségeiből kötött ez üde csokor csupán azt igazolja, mit Csaplovits már réges régen elmondott: Königreich Ungarn ist Europa im kleinen, mely gondolatot Petőfink képen részletez:

... legszebb ország hazám
Az öt világrész nagy területén.
Egy kis világ maga. Nincs annyi szám,
A hány a szépség gazdag kobelén.
Van rajta bércz, a mely tekintetet vét
A kaspí tenger habjain is túl;
Érónasága, mintha a föld végét
Keresné, oly messze, messze nyúl.

Hanusz István.

A jogakadémia tánczestélye

Szép auspiciumok között várta a helyi jogakadémia polgársága a folyó hó 5-ikére tervezett tánczestélyt. Mi is olyannak vártuk, mert meg voltunk győződve arról, hogy a mit a jogakadémia ambíciózus, ügyes és lelkes polgársága megkezdett, azt bizonyára a siker fényes koszorúja fogja övezni.

Azonban a fényes erkölcsi diadalon kívül, sajnos, kevés anyagi siker jutott a segélyegyletnek. Az ifjuság lázas tevékenységgel, mondhatni animozitással készült az estélyre s nem kimélt sem pénzt, sem fáradságot, hogy Kecskemét város hölgyközönségének egy emlékezetes szép napot szerezzen.

Buzgón folyt a munka, de hiába, a nagy közönség hideg maradt a mulatság iránt.

De a kik eljöttek, jól mulattak s mindannyian kellemes emlékekkel távoztak. Mert az a 10—12 „angyaloska“, kik a jogakadémia fényes és régi hírnevét megmentették, bizonyára büszkén és jöles érzéssel emlékeznek az elmúlt mulatságra, a mi viszont elégtételeit nyújt az ifjuság buzgóságáért.

Az egész kis mulatság valóságos a „családiás“ jelleget öltött, mi fokozta a jókedvet és fesztelenséget.

Vigadott mindenki, a hogy csak tudott; a leányok sem panaszkodhattak a miatt, hogy nem tánczoltak, mert bizony még annyi idejük sem igen volt, hogy egy-egy táncz után megpihenhettek volna.

A diszes női koszorú kedves virágait a következő hölgyek képezték: Falta Ilona, Hanthó Georgina, Harkay Viki, Kovács Vilma, Laukó Lenke, Láber Sarolta, Mészáros Ilonka, Nyíri Vilma, Szeless Margit, Szokolay Irén, Weber Laura, Závory Laura; továbbá: dr. Falta Lászlóné, Harkay Józsefné, dr. Kecskeméti Lajosné, Láber Károlyné, Mészáros Józsefné, dr. Szeless Józsefné, Szokolay Mihályné, dr. Závory Sándorné.

A mulatság reggeli 5 órakor ért véget. Ez leghivebb ékesszólója a mulatság erkölcsi sikerének s az ifjuság törekvésének is, mely sajnos, nem méltányoltatott annyira, mint azt az ifjuság igazán megérdemelte volna.

R-y Gy-a.

A városi dalárda estélye.

F. hó 7-ikén szép ünnepély folyt le a Beretvás-vendéglő helyiségében. A városi dalárda tartotta, a mint mult számunkban is jeleztük, — ügyesen összeválogatott darabokkal dalestélyét. Az estély kezdete 8 órára volt jelezve. A Beretvás étterme úgyszólván zsúfolásig megtelt akkorra szép közönséggel s bizony-bizony kicsinynek bizonyult a tetelesen megnagyobbított terem. Kévéssel 8 óra után felállott a dalárda az emelvényre, kotta kézben, dalra készen, csak a jelre várva, hogy megkezdhessék az éneket, mikor előáll a dalárdának egyik veterán tagja, Zsigmond József alelnök, mindenki meglepetve néz rá, az pedig a közönség üdvözlése után szép és megható beszéd kíséretében át nyújt Mihó László karnagnak egy dúsan ezüstözött ébenfa karnagy pászát: 15 éves tartozásunkat rójuk le vele, mond a szónok, fogadd a dalárda nevében a szeretet, a hála, az elismerés jelét. Sokáig, igen sokáig hordozd és vezess vele bennünket azon az uton, a melyre tehetséged és soha nem szünő ügybuzgalmad vitt bennünket. Adja az ég, hogy úgy legyen!

Az elismerés eme szépen nyilvánuló kifejezésétől meghatottan köszönte meg Mihó László karnagy szerinte az érdem eme túlbecsülésének jelét. És ígérte, hogy, ha eddig elértek valamit, ezután még többre fog törekedni: „Csak önök úgy szeressék a dalt, mint én, úgy szeressenek engem, miut én önöket!“

A valóban szép és meglepő jelenet után a dalárok „csillogó szemében kigyult a tűz“, és megzendült ajkaikon Gaál Ferencz megindító Nemzeti fohásza s talán a jelenet szépségétől, talán a karnagy igazi érzésből eredő buzdításától áthatva szebben énekeltek, mint valaha.

A közönség minden pontot, minden egyes éneket tapsviharral és éljenzéssel tüntetett ki.

Az énekszámok után az ifjuság szűk helyen bár, de jó kedvvel tánczra perdült. S a mit a jogászeztélyen elmulasztottak, a hölgyek itt akarták kipótolni; sajna, hiába, itt nem volt sok tánczos, még annyi sem, mint tánczosnő.

De az a kevés tánczos, dicséretére legyen mondvá, rakta jó kedvvel, vidáman s a négyes alatt, a melyet 16 pár tánczolt, gondolhatták jelen volt jogászaink a nem tánczoló hölgyeket látva: „hja, kölesön, kölesönbe“ jár!

A jókedvnek, a táncznak két órakor vetettek véget a mamák, az az nem tudni, a mamák-e vagy az óriási hőség, a mely csaknem elviselhetlen volt.

KÜLÖNFELEK.

— **Bizottsági tagok választása.** A városi törvényhatósági bizottságban részben lemondás, részben halálozás folytán megüresedett helyeknek választás utján leendő betöltése ma, vasárnap van. A szabadelvű párt, mint minden alkalommal, így most is a párt és közönség érdekében oly tagokat jelölt, a kiknek beválasztásával a törvényhatósági bizottság értékében emelkedik. Az I. kerületbe jelölte: Zimay Károly népbanki igazgatót, a római katolikus egyház gondnokát; a II. kerületbe Dr. Bárány Józsefet az izraelita egyház főrabiját és a III-ik kerületbe Oláh Károly királyi járásbíró. Felkérjük a szabadelvű párt tisztelt tagjait, hogy szavazataikkal a pártjelöljeit diadalra juttatni sziveskedjenek.

— **A törvényhatóság közigazgatási bizottsága** folyó hó 15-én, kedden délelőtt 9 órakor tartja rendes havi gyűlését.

— **Közgyűlés.** A városi törvényhatóság folyó hó 14-én, hétfőn tartja rendes havi közgyűlését, melyen a rendes folyó ügyek elintézésén kívül az igazgató választmány, számonkérő szék és loállítási bizottság lesznek újra alakítandók, valamint a közigazgatási bizottságból a folyó év végével kilépő 5 tag helye (kilépnek: Horváth Döme, Zimay Károly, dr. Kovács Pál, Papp Sándor és dr. Szeless József) e közgyűlésen választás utján töltetik be.

— **Szép ajándékban** részesült a város a kereskedelemügyi miniszterium részéről azon sziveségért, hogy a földkeresség minden részéről Budapestre jött posta- és táviridacongresszus tagjainak tiszteletére a nyáron ünnepélyt rendezett. Nagy, diszes keretben a

congresszus tagjainak arcképesarnokát s csinos művű albumban azon pillanatnyi fényképfelvételeket küldte meg melyek az emlékezetes szikrai kivonulás alkalmával a résztvevő intelligens közönség egyes csoportjáról, a magyarosan öltözött leánykákról s a Tisza egyes szép helyeiről vétettek föl. Együttal Vörös államtitkár a következő levelet intézte a város közönségéhez: „Kecskemét város közönségének. Kecskemét város a nemzetközi táviró konferencia tagjaiszáma 1896. július 12-én ünnepélyt rendezett, mely különleges magyar jellegű fogva legérdekesebb volt, a mit Magyarország ez előkelő vendégeinek nyújthatott. A nemzetközi táviró konferencia nekünk magyaroknak mindenesetre emlékezetes, mert a hivatalos jellegű nemzetközi gyülekezeteiket eddig csakis a nyugoti államok nagy fővárosaiban tartották és első eset, hogy ily alkalomra a világ minden részéből az államok Magyarországra küldötték képviselőiket. Emlékezetes tehát Kecskemét városára is, hogy ennek a nevezetes konferenciának tagjait falai között üdvözölhette és magyar vendégbarátsággal fogadhatta. A város méltányolva a látogatás fontosságát, nem kimélt sem költséget, sem fáradságot, hogy e napot a vendégek részére is emlékezetessé tegye. Midőn ez áldozatkészségért elismerésemet és köszönetemet ismételtelen kifejezném, az 1896. július 12-iki nap emlékére idecsatolva küldök a városnak egy nagy csoportképet, mely a budapesti távirókonferencia összes tagjait ábrázolja és a fényképfelvételek egy sorozatát, mely a vendégeknek Pusztaszikrai tartózkodását örökíti meg. A város e tárgyakat, melyek alkalmasok a fentjelzett nap emlékét fentartani, megfelelő módon őrizze meg. Budapest, 1896. december. 4-én Vörös László államtitkár.“

— **Matinéé.** Folyó hó 13-ikán a „Jogakadémiai Olvasókör“ saját pénztára javára délelőtt fél 11 órakor az Ev. Ref. főgymnasium tornatermében matinéet rendez. Műsora a következő lesz: 1. Énekel a városi dalárda. 2. Felolvasás. 3. „Petőfi a Hortobágyon“. Melodráma, irtá: Váradi Antal. Szavalja Joó Gyula zongorán kíséri Fekete Oszkár és hegedűn ifj. Nagy Imre jgh. 4. Énekel Anday Blanka úrhölgy. 5. Volapük. Monológ, Gabányitól. Szavalja Oláh Gyula jgh. A mint halljuk, ropant nagy az érdeklődés e „premier“ iránt a közönség körében és a mult évi hasonló matinékről ítélve, előre sikerültnek lehet mondani.

— **Színházi műsor** Vasárnap, bérlet páratlan számban: A falu rossza. Hétfő, bérlet szünetben: Mongodin felesége. Kedd, bérlet páros számban: Hoffmann meséi. Szerda, bérlet páratlan számban: Századvégi lányok. Csütörtök, bérlet páros számban: Századvégi lányok. Szombat, bérlet páratlan számban: Giroffe-Giroffa. Vasárnap, bérlet páros számban: Az új honpolgár.

— **Iskolás gyermekek felruházása.** A Rongyos Egyesület és a községi iskolaszék folyó hó 8-án 172 szegény iskolás gyermeket (89 fiút és 83 leányt) részesített ruhasegélyben. A ruhaneműket Kun Anna és Páthi Károly, az egyesület elnökei, osztották ki a II. ker. iskolában a tanítótestület több tagjának segédkezése mellett.

— **Bekés Gyula** jutalomjátékát hirdette hétfőre egyik laptársunk. Hétfőről mindenesetre elmarad s úgy vagyunk értesülve, hogy a szini bizottság egyáltalán nem engedélyez jutalomjátékokat.

A Rongyos Egyesület czéljaira Laukó Károlyné úrnő 3 kötényt, Sárközy úrnők 10 kötényt 10 kendőt, Bleyer László úr 40 kötényre valót, Littauer úr 180 drb. gombot ajándékozott, Prikkel Ferencz úr pedig 8 drb. lámpát kölcsönzött a varráshoz. Úgy e nemeslelkű adakozóknak, mint azon urhölgyeknek, kik a szabás és varrásban segédkeztek, forró köszönetet mond az egylet elnöksége.

— **Halálozás.** Részvétellel értesültünk, hogy szintársulatunk egyik fiatal tagja, Tománóczy Wágner Kálmán f. hó 6-án életének 23-ik évében meghalt. A küzdelmes pálya kezdetén, mielőtt annak babérjaiból is jutott volna neki rész, tört meg az élet sulya alatt. Pályatársai és a közönség részvéte mellett f. hó 8-án a színházi ének és zenekar gyászdalai mellett kísérték a korán elhunyt ifjut örök nyugvó helyére. Nyugodjék békében.

AZ

„AGRARIA“

bankforgalmi intézet
a Hollandi hitelbank vezérképviselősege

Budapest, Kerepesi-út 73.

Fennálló **jelzálogi kölcsönök** bélyeg- és illetékmentes konvertálását és pedig földbirtokra **3 és fél-4%-os**, egész 60 évi törlesztéses kölcsönökre elvállal és ezek, valamint új kölcsönök elnyerése iránt levélbeli tudakozódásokra és minden megkívánt felvilágosítással szolgál.

2000 forint aloli ügyletek ez idő szerint el nem fogadtatnak.

269 0-11

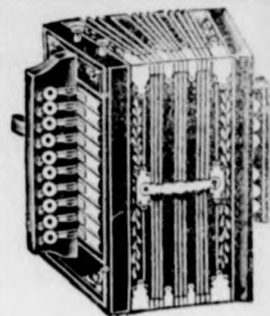
A nagy millenniumi éremmel kitüntetett

„Hungária“ minta-telepen Nagy-Kátán

következő elsőrendű peronosporamentes és fajtiszta sima veszők még ez őszszel eladásra kerülnek:

Olasz Rissling, Rajnai Rissling, Kövidinka, Piros Veltlini, Zöld Silvani, Ezerjő, Piros Tramini, Mézes fehér, Nagy Burgundi, Oportó és Merlot.
Ár ezrenként 2 frt 30 kr. csomagolva, a nagykátai állomáshoz szállítva. 309 3-3

Megrendelések az érték felével „HUNGÁRIA“ minta-telep intézőségéhez NAGY-KÁTÁN intézendők.

4 1/2 frtért

adom világhírű

„Bohemia“ kézi harmonikámat hosszú billentyűkkel és valódi gyöngyház-lemezekkel.

Van 2 kettős fuvója! 11-szeres erős fújtatója törhetlen érez védő-sarkokkal.

A hangok az egyes lemezekon vannak, minek következtében a harmonikának nagyszerű, orgonaszerű hangja van.

40 hangú 2 Reg. 15 1/2 X 33 cm. nagyság = 4 1/2 frt.
60 " 3 " 17 " 34 " " = 5 1/2 frt.
80 " 4 " 17 1/2 X 34 1/2 " " = 6 1/2 frt.

Iskola magántanulóknak ingyen.

Portó és csomagolás 60 kr. Képes árjegyzék ingyen.

C. A. Schuster,

harmonika-készítő **Gratitz**-ban, Csehország.

Szétküldés utánvétellel. Becserelés lehetséges. Viszont-elárúítókkal az összeköttetés kerestetik. 260 20-10

Karácsonyi és újévi ajándékok

legalkalmasabb beszerzési helye

a GALLIA-féle könyvkereskedés

— METZGER BELA —

KECSKEMÉTEN.

„Én azt tartom és mindig is azt tartottam, hogy különösen és kiváltképpen a könyv képezi a legalkalmasabb ajándék-tárgyat. Az ember gyakran olvassa, gyakran tér hozzá ismét vissza, de — mindig csak kiváltságos pillanatokban, és nem használja úgy, mint egy poharat, egy tálcát, vagy más házi eszközt az élet minden közönyös órájában, az ajándékozóra, a barátára tehát csak a valóban nemes élvezet pillanatában emlékeztet. Humboldt Sándor.“

Egy évszázadokra kiható nagy elmének a könyvre vonatkozó fentebbi idézete talán legjobban bizonyítja, hogy fenti bekezdő állításunk nem csupán a megszokott frázis, kereskedői reklám. Valóban, a jó könyv oly sok gyakran tulajdonsággal bír, hogy ajándéknak alig lehet valami alkalmassabbat képzelni.

És ez különösen sokoldalú alkalmazhatóságánál fogva is állítható. — Nincs rang, kor, nem vagy állás, melynél egy jól megválasztott könyvvel nem lehetne az idézett és ajándéknál első sorban ezéba vett hatást elérni.

Nemcsak irodalmi viszonyaink sokszor panaszolt állapotát, de talán a köz-művelődés szempontját tekintve is melegen óhajtható volna tehát, ha végre nálunk is erősebb gyökeret verne a más művelt nemzeteknél — és ez egyben legalább szabadna tanulnunk különösen a németektől — már régen divó szép szokás, hogy a karácsonfa alatt kiváló helyet foglalna el a könyv is mint egyike a legnemesebb, gyakran a leghasznosabb és majdnem mindig még a legolcsóbb karácsonyi ajándékoknak.

A közelgő ünnepek alkalmából ajánljuk tehát a n. é. közönségnek könyvkereskedésünket, mint az

Irodalmi ajándékművek gazdag tárházát

minél sűrűbb szíves igénybevételre. Készletben vannak első sorban a **hölgyvilágra** való tekintetből: Hazai remekíróink, mint Petőfi, Arany, Vörösmarty, Kisfaludy, Kölcsey, Tompa, Madách, Eötvös, stb. stb. műveinek remek kötésű különböző olcsóbb és drágább teljes és válogatott kiadásai, melyekről részletes jegyzékkel kívánatra készséggel szolgálunk.

Ugyanitt említhetők disz-műirodalmunk nagyobb szabású művei, u. m.:

Arany Biblia, Szana: Magyar Művészek, Mikszáth: Jó Palócok, Fouque-Ábrányi: Undine, Bártok: Téli rege, Hammerling-Ábrányi: Amor és Psyche, Didon: Jézus Krisztus, Klaszikus aranybiblia, Arany balladái, Zichy Mihály rajzaival. A Pallas Nagy Lexikona, A Magyar Nemzet Millenniumi Története stb. stb.

Ezen nagyszabású művekre nézve megjegyezzük, hogy ezeket kisebb havi részletek fizetése mellett is szállítjuk és így mindenkinek lehetővé van téve azok megszerzése.

Komolyabb irányt kedvelők számára: Irodalmunk minden jelesebb tudományos vagy népszerűbb munkája nagyrészt alkalmas díszes kötésben is. A serdülő ifjúság mindkét nemé számára: egy egész halmaza a legkitűnőbb díszes kiállítású és minden igényt kielégítő Tanulságos és érdekesítő ifjúsági iratoknak és olvasmányoknak. A kedves kicsinyek számára pedig óriási választéka a szebbnél szebb, gyakran valóban művészi és meglepő kiállítású Képes könyveknek minden tetsző árban, 10 krtól egészen tíz frtíig, úgy, hogy még a legszegényebb családapa is megszerezheti kedvencének ezen egy füttyölős lónál vagy hasonló játékszernél bizony mindig okosabb és — a ki a gyermekeket ismeri, tudni fogja, hogy nagyobb örömet okozó meglepetést. Felmentek számára, különösen hölgyeknek ajánljuk még minden felekezeti számára való Ima és énekes könyveinket, zsoltárokat és ajtatossági könyveket valóban meglepő remek kivitelű vászon, bőr, bársony, elefántesont és gyöngyház kötésekben.

Végre, hogy a gyakorlati hasznú dolgokat kedvelőknek is megfelelőhessünk, ajánljuk gazdag papír, írószer és disz-műárú raktárunkból az erre alkalmas ezikkeket, mint gyönyörű kiállítású papír, vászon, bőr és peluche kötésű, különféle nagyságú és árú emlékkönyveket, remek kivitelű fénykép-albumokat, gyönyörű íróasztalkészleteket, írómappákat és felszereléseket. Levélpapír dobozok valóban művészi kivitelben — a leghatásosabb és olcsó ajándéktárgy.

A tanuló fiatalságnak díszes kiállítású rajzeszközöket, fetékdobozokat, rajzmintákat, jegyzőkönyveket, iskolai készleteket, stb. stb. Zenekedvelőknek különböző árú és kiállítású hegedűket és hozzávaló mindenemű felszereléseket. Különösen alkalmas és gyakran alkalmazott ajándék 100 névjegy is, melyet minden alakban és kiállításban gyorsan és jutányosan készítettünk. Hírlapok és folyóiratok előfizetését elvállaljuk és pontosan költségszámítás nélkül régi gyakorlatunk szerint eszközölünk, mit különösen a közelgő újév alkalmából szíves figyelemre méltatni kérünk. Vidéki rendelések a leggyorsabban és leggyorsabban intéztetnek el. Ilyeneket mihamarabb hozzánk juttatni kérjük, nehogy valamelyik a karácsonyi vásár munkatorlódása közepette késést szenvedjen.

Tisztelettel

a GALLIA-féle könyvkereskedés (METZGER BELA).

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!
Maager Vilmos-féle valódi, tisztított

törvényesen védett csomagolásban

Maager Vilmostól Bécsben

Az elől orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a medvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III. 3. ker., Heumarkt 3., valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában

Kecskeméten: Molnár Pál, Katona Zsigmond gyógyszerész uraknál, Nyirády László és Pataky György urak kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs,

III/3., Heumarkt 3.

287 24-7

Utánzásokat a törvény üldözi.

Gyártmányaim olcsóknak és jóknak messze földön ismeretesek.

Remontoir nikel-óra 3-50, rem. ezüst 800/1000 6 frt, rem. horgany, spirálbreque 15 kövel 10 frt. Egy chátón-rendszerű Glashütte 12 frt, ébresztő anker szerkezettel, világító számlappal elsőrendű minőség 1 frt 70 kr., szabályozó 1 napi ütőszerkezettel 5 frt 75 kr., 10 napi ütőszerkezettel 8 frt 50 kr. Illusztrált árjegyzék órákról, lánczokról, szabályozókról, arany- és ezüstárúkról a legfinomabb fajtáig ingyen és bérmentve. Meg nem felelők becsérletnek vagy esetleg a pénz visszaadatik. **Karecker Jenő** órágyára 150 Bregenz, a Bódentó mellett. Két évi jótállás. 168 326 12-1

4-5% mellett

rendes és rendkívüli jelzálog-kölcsönöket kieszközöl, valamint a legbonyolódottabb conversiókat szintén 4-5%-kal rendezti gyorsan és diszkrét minden előleg nélkül

Herczeg Sándor

Budapest, Gyár-útca 19.

Teakedvelőknek!

Valódi indiai thea

(a legfinomabb a maga nemében)

közvetlen a termelőtől, idei termés.

Kapható helyben. 310 3-3

Bővebbet a Gallia-féle könyvkereskedésben (Metzger Béla).

Életnagyságú

ARCZKÉP
krétarajzban.

Legszebb szabadisz.

!! Legkedvesebb emlék !!

Legalkalmasabb ajándék

karácsony és ujévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságú mellképeket készítek művészies kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni. Ügyönkök mindenütt kerestetnek. **KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körút 17. szám.** 307 10-3

Nagy karácsonyi kiállítás

játék- és diszműárukban, valamint alkalmi ajándéku igen alkalmas kezdett- és előnyomtatott kézimunkák minden kivitelben. Nagy választék bőr- és

plüsch-diszműárukban

továbbá valódi dr. Jäeger-féle (Benger-gyártmány) alsóruházat 15% engedménnyel, a gyári áron alul.

A még raktáron lévő szörme-árakat, miután e cikket teljesen kiárulom, mélyen a bevásárlási áron alól ajánlom a n. é. közönség szives figyelmébe.

Tisztelettel maradtam

Littauer Mór.

323 4-2

Az 1895. évi cairói s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon diszoklevéllel s aranyéremmel kitüntetve. — Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitünő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármimemű csúzos bántalmi, u. m.: **köszvény, csúz, reuma, ischiás, asthma** stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültebb eseteknél is már egyszeri bedürzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 percz alatt megszüntet. Egy üveg ára használati atasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapestben: **Török József** úr gyógyszerárában Király utca 12. és **dr. Egger A.** úr gyógyszerárában Váci-körút 17. sz. — Ugyisintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában, valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél S.-A.-Ujhely. 327 10-1

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. Ugyisintén: Kecskeméten **Katona Zsigmond** úr gyógyszerárában.

Dobos Zoltán házi kulesár úrnál Abonyban akácz tűzifa

és 1895—96-iki nagymennyiségű rizling-bor

317 3-2

eladó.

Tudakozódhatni a fenti czimen.

Butor raktár.

Kecskeméten, Vásári-nagyutca 221. szám alatti házban levő kárpitos é diszitő műhelyemben elfogadok úgy használt, mint új butorok behuzását s mindenféle kárpitos és diszitő-munkát a legegyszerűbbtől a legdivatosabb kivitelben. Garniturok, szőnyegek, diványok, a legolcsóbb árak mellett kaphatók.

A nagyérdemű közönség becses partfogását kérve, maradok

tisztelettel

Szand János

314 3-3 kárpitos és diszitő.

Házeladás.

II. tized, Hegyi-útca 78. szám alatt Vitéz József-féle félemeletes ház szabad kézből kedvező feltételek mellett

eladó.

Bővebben értekezhetni Vitéz Gusztáv divatárú házában. 296 6-6